COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 22.2.2008
COM(2008) 95 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

de evaluare a progreselor raportate de Italia către Comisie și Consiliu cu privire la recuperarea taxei suplimentare datorate de producătorii de lapte pentru campaniile dintre 1995/1996 și 2001/2002

(în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 2003/530/CE a Consiliului)

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

de evaluare a progreselor raportate de Italia către Comisie și Consiliu cu privire la recuperarea taxei suplimentare datorate de producătorii de lapte pentru campaniile dintre 1995/1996 și 2001/2002

(în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 2003/530/CE a Consiliului)

Raportul de evaluare este prezentat de Comisie în conformitate cu articolul 3 din Decizia 2003/530/CE a Consiliului din 16 iulie 2003 privind compatibilitatea cu piața comună a unui ajutor pe care Republica Italiană intenționează să îl acorde producătorilor săi de lapte[1].

În temeiul articolului 1 din respectiva decizie, ajutorul, constituit de plata către Comunitate de către Republica Italiană însăși a sumelor datorate de producătorii de lapte în conformitate cu taxa suplimentară din sectorul laptelui pentru campaniile dintre 1995/1996 și 2001/2002, și permițându-se, totodată, producătorilor respectivi să își achite datoriile sub formă de plăți eșalonate pe parcursul unui număr de ani fără dobândă, este considerată, în mod excepțional, compatibilă cu piața comună, cu condiția ca:

– rambursarea datoriilor de către producători să se facă integral, în rate anuale egale, și

– perioada de rambursare să fie de cel mult 14 ani, începând de la 1 ianuarie 2004.

În temeiul articolului 2 din decizie, acordarea ajutorului este condiționată de declararea de către Italia, la FEOGA, a taxei suplimentare totale pentru campaniile vizate și deducerea datoriei restante în trei rate anuale egale din cheltuielile finanțate de FEOGA pentru noiembrie 2003, noiembrie 2004 și, respectiv, noiembrie 2005.

Declararea de către Italia a taxei suplimentare totale pentru campaniile vizate a fost efectuată în mod corespunzător printr-o scrisoare datată 26 august 2003.

Sumele restante au fost deduse, în mod corespunzător, din cheltuielile finanțate de FEOGA pentru noiembrie 2003, 2004 și, respectiv, 2005.

Articolul 3 din decizie solicită autorităților italiene competente să raporteze anual Consiliului și Comisiei progresele înregistrate în recuperarea sumelor datorate de producători în temeiul taxei suplimentare pentru campaniile dintre 1995/1996 și 2001/2002.

Autoritățile italiene au prezentat Consiliului și Comisiei cel de-al treilea raport în temeiul acestei dispoziții, printr-o scrisoare din partea AGEA, datată 31 octombrie 2007; raportul se referă la plata ratei corespunzătoare anului 2006.

PLATA TAXEI ÎN CONDIțIILE FACILITĂțII DE PLATĂ

Dintre cei 25 000 de producători, în total, care datorează taxa pentru cele șapte perioade cuprinse de decizia Consiliului, dar care au obținut, de la tribunalele naționale, suspendarea plăților până la o hotărâre definitivă, aproximativ 15 200 au optat pentru plata în rate potrivit sistemului de plăți eșalonate. Opțiunea pentru sistemul de plăți eșalonate implică stingerea oricărui litigiu în curs. În schimb, neplata oricăreia dintre ratele anuale atrage excluderea din sistem și îi expune pe producători la executarea întregii sume restante plus dobânda aferentă.

[1] JO L 184, 23.7.2003, p. 15.

Cei 15 200 de producători datorau aproximativ 345 de milioane de euro, ceea ce reprezintă aproximativ o treime din taxa suplimentară restantă la nivel de producător. Rezultă, așadar, că un număr mai mare de producători, responsabili numai pentru o parte mai mică de producție excedentară, au optat pentru sistemul de plăți eșalonate. Pe de altă parte, producătorii responsabili de producții excedentare mai importante (10 000 de producători cărora li s-au facturat taxe în valoare totală de 695 de milioane de euro pe durata celor șapte campanii) au preferat, în schimb, să continue procedurile judiciare angajate în tribunalele italiene.

Cea de-a treia rată trebuia plătită, înainte de 31 decembrie 2006, de 12 426 producători și se ridica la un total de 25 110 128 euro. Ușoara creștere a cifrelor pentru cea de-a treia rată, prin comparație cu sumele prevăzute în rapoartele anterioare, se datorează unei anumite creșteri a participării la sistem în 2006, ca urmare a redeschiderii posibilității de înscriere în sistem, cu condiția plății imediate a celor trei rate și a retragerii oricărei acțiuni în justiție. Pe de altă parte, reducerea numărului de producători care au plătit cea de-a treia rată, prin comparație cu numărul inițial de 15 200 de producători participanți la sistem, se datorează deciziei a aproximativ 2 500 de producători de a plăti integral taxa restantă în primul și al doilea an de plăți eșalonate.

S-a înregistrat plata la timp pentru 99,5% din suma aferentă celei de-a treia plăți eșalonate, efectuată de 99,4% dintre producătorii vizați.

Plata la timp pentru prima și, respectiv, a doua dintre plățile eșalonate fusese, anterior, înregistrată pentru 99,6% și, respectiv, 97,9% din sumele aferente. Taxa suplimentară totală colectată în cursul primelor trei plăți eșalonate se ridică la aproximativ 78,6 milioane de euro.

În timp ce aceste niveluri constituie, fără îndoială, o indicație asupra angajamentului producătorilor participanți de a-și îndeplini obligațiile, Comisia consideră că modul în care autoritățile au urmărit cazurile în care plata nu s-a efectuat la timp reprezintă, de asemenea, o indicație cu privire la angajamentul autorităților de a asigura respectarea condițiilor sistemului și, în final, recuperarea întregii taxe restante.

În acest sens, Comisia remarcă faptul că cel de-al treilea raport nu furnizează nicio indicație cu privire la sumele din taxă efectiv colectate în urma controalelor și procedurilor de executare silită inițiate împotriva puținilor producători care nu au efectuat plățile pentru primii doi ani. Dat fiind că respectivii producători sunt astfel excluși din sistemul de plăți eșalonate pe durata a 14 ani și că, din acest motiv, toată suma restantă din taxele pentru cele șapte campanii vizate de decizia Consiliului trebuie recuperată imediat, inclusiv cu dobânzile aferente, aceste informații trebuie considerate necesare pentru rapoartele anuale.

TAXELE PENTRU CAMPANIILE DINTRE 1995/1996 ȘI 2001/2002 CARE NU SUNT CUPRINSE ÎN SISTEMUL DE PLĂȚI EȘALONATE ȘI CARE SUNT CONTESTATE ÎN CONTINUARE ÎN TRIBUNALELE ITALIENE

S-a menționat deja participarea relativ redusă la facilitatea de plată a producătorilor de la care trebuie recuperate sume mai mari. Acest lucru înseamnă că, în calea recuperării imediate a unor taxe în valoare de 695 de milioane de euro de la aproximativ 10 000 de producători care au ales să continue procedurile judiciare, există obstacolul reprezentat de suspendarea ordinelor de plată acordată de tribunalele italiene în așteptarea unei hotărâri definitive. Redeschiderea opțiunii de participare la sistem începând din 2006 a fost relativ puțin utilizată, astfel că nu a contribuit semnificativ la remedierea situației.

În raportul său de evaluare prezentat Consiliului în februarie 2006, Comisia a arătat că în viitoarele rapoarte anuale pe care urmează să le prezinte, Italia trebuie să se refere explicit la litigiile în curs cu privire la perioada vizată care cuprinde cele șapte campanii și să furnizeze

elemente care să confirme efectuarea plății de către producătorii ale căror acțiuni în justiție au eșuat. În absența unor astfel de informații, Comisia nu este în măsură să monitorizeze progresul înregistrat în colectarea părții din taxe care nu este vizată de sistemul de facilități de plată.

Drept răspuns la această solicitare, raportul italian furnizează o listă a sumelor în litigiu reprezentând taxele aferente celor șapte campanii vizate cu privire la care tribunalele italiene s-au pronunțat în favoarea administrației în cursul anilor 2005 și 2006, pentru o sumă în valoare totală de 1 681 000 euro, din care numai o sumă de 231 700 euro apare drept încasată până la data raportului. În raport se arată că au fost inițiate proceduri de executare silită pentru cea mai mare parte a sumelor vizate de hotărârile judecătorești din anul 2005.

Comisia consideră că informațiile astfel furnizate sunt mult prea puține pentru a-i permite să evalueze dacă recuperarea sumelor care nu au fost incluse în sistemul de facilități de plată și pentru care litigiile s-au încheiat se desfășoară în cele mai bune condiții. Cu privire la hotărârile pronunțate în 2005, poate părea anormal că, până în octombrie 2007, nu s-a recuperat cea mai mare parte a datoriilor confirmate. În lumina acestor considerente, este de dorit ca referința generală la inițierea procedurilor de executare silită să fie completată cu prezentarea de detalii referitoare la stadiul actual al cazurilor respective.

CONCLUZIE

Comisia consideră că progresul înregistrat de autoritățile italiene în recuperarea sumelor datorate de producătorii care au optat pentru sistemul de plăți eșalonate pentru achitarea taxei suplimentare pentru campaniile dintre 1995/1996 și 2001/2002 demonstrează o gestionare corespunzătoare. Comisia ar dori să semnaleze, cu toate acestea, că absența oricărei indicații cu privire la sumele efectiv recuperate de la puținii producători participanți care nu au efectuat plățile eșalonate și care au fost, în consecință, excluși din sistem, nu este în măsură să evalueze eforturile depuse sau progresul înregistrat în colectarea taxei corespunzătoare.

În ceea ce privește sumele care nu au făcut obiectul sistemului de plăți eșalonate, și cu privire la care litigiile s-au încheiat cu hotărâri judecătorești definitive favorabile administrației, Comisia consideră că informația furnizată este prea redusă pentru a-i permite să evalueze dacă progresul în recuperarea sumelor se desfășoară în cele mai bune condiții. Se solicită, așadar, ca viitoarele rapoarte anuale să furnizeze detaliile necesare cu privire la astfel de cazuri.